

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:
sídlem
zastoupen advokátem Mgr. Jakubem Hajdučkem
sídlem Advokátní daňová kancelář Hajdučík, s.r.o., Sluneční nám. 14, Praha
5
proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12.2018, č. j. 53737/18/5100-41454-709635

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 4. 12.2018, č. j. 53737/18/5100-41454-709635, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 16. 5. 2018, č. j. 904498/18/2609-50522-604007, o pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání. Tímto rozhodnutím správce daně žalobci sdělil, že dnem 30. 4. 2018 pozbývá účinnosti rozhodnutí o posečkání ze dne 26. 2. 2018, č. j. 235726/18/2609-50522-604007, a to z důvodu nedodržení podmínek stanovených tímto rozhodnutím. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání deklaroval dnem 28. 2. 2018, v ostatním zůstal výrok rozhodnutí správce daně nezměněn.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že rozhodnutím o posečkání ze dne 26. 2. 2018 správce daně k žádosti žalobce ze dne 26. 1. 2018 povolil podle § 157 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, rozložení příslušenství daně na splátky, a to v celkové částce 9 900 000 Kč připadající na úroky z prodlení úhrady daně a penále z dodatečně vyměřené DPH. Rozhodnutí o posečkání bylo doručeno zástupci žalobce dne 26. 2. 2018, žalobci dne 27. 2. 2018 a správce daně rozhodnutí podmínil tím, že žalobce bude hradit následující platební povinnosti na této dani v plné výši ve lhůtách splatnosti. Žalovaný korigoval závěr správce daně, že žalobce podmínky stanovené rozhodnutím o posečkání porušil ke dni 30. 4. 2018, neboť neuhradil splátku ve výši 110 000 Kč splatnou dne 30. 4. 2018. Žalovaný dovodil, že podmínky rozhodnutí o posečkání žalobce porušil již ke dni 28. 2. 2018, kdy neuhradil splatnou daňovou povinnost ve výši 3 373 Kč dle dodatečného daňového přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2017, která byla splatná ke dni 28. 2. 2018 a žalobce ji uhradil až dne 5. 3. 2018. Správce daně tak měl deklarovat porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o posečkání již ke dni 28. 2. 2018. Podle žalovaného rozhodnutí o posečkání nabylo právní moci dne 29. 3. 2018, protože se proti němu žalobce neodvolal, a bylo účinné pouze do 28. 2. 2018, kdy pozbylo účinnosti z důvodu nedodržení podmínek. Žalovaný se následně podrobně věnoval otázce, zda měl žalobce ke dni 30. 4. 2018 daňové nedoplatky.

II. Žaloba

3. Ve včasné žalobě žalobce namítal, že podle § 103 odst. 1 daňového řádu, pokud je proti rozhodnutí přípustné odvolání, nabývá právní moci marným uplynutím odvolací lhůty. Pokud tedy správce daně uložil rozhodnutím o posečkání žalobci podmínku hradit platební povinnosti na DPH v plné výši ve lhůtách splatnosti, byla tato podmínka pro žalobce závazná až právní mocí rozhodnutí o posečkání, tedy ode dne 29. 3. 2018. Pokud žalobce před nabytím právní moci rozhodnutí o posečkání neuhradil částku 3 373 Kč, nemohlo to znamenat porušení podmínky dané rozhodnutím o posečkání, neboť tato podmínka byla pro žalobce závazná až dnem právní moci rozhodnutí o posečkání. Napadené rozhodnutí je nezákonné, protože ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím deklaruje, že účinnost rozhodnutí o posečkání zanikla v důsledku porušení podmínky dané rozhodnutím o posečkání, ačkoli žalobce tuto podmínku neporušil. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný vyjádřil nesouhlas s právními názory žalobce. Žalobce nesprávně interpretuje § 103 odst. 1 daňového řádu, ustanovení je třeba chápat ve spojení s dalšími ustanoveními daňového řádu. Žalovaný upozornil na skutečnost, že předmětné rozhodnutí o posečkání bylo doručeno zástupci žalobce dne 26. 2. 2018 a přímo žalobci dne 27. 2. 2018. Z § 101 odst. 6 daňového řádu a § 101 odst. 5 daňového řádu vyplývá, že vůči příjemci je rozhodnutí účinné okamžikem jeho oznámení, tedy doručením. Žalovaný dále odkázal na komentářovou literaturu, uvedl, že rozhodnutí o posečkání bylo vůči žalobci účinné, neboť byl prokazatelně seznámen s jeho obsahem, a tedy i podmínkami stanovenými rozhodnutím. Od okamžiku oznámení rozhodnutí bylo na něm, aby podmínky stanovené rozhodnutím o posečkání dodržel. Žalovaný také citoval komentář k § 103 odst. 1 daňového řádu a dále odkázal na § 103 odst. 2 daňového řádu upravující vykonatelnost rozhodnutí. Upozornil na to, že v případě odvolání proti rozhodnutí o posečkání nemělo žalobcovo odvolání odkladný účinek, o čemž byl žalobce v rozhodnutí poučen. Také lze těžko mluvit o vykonatelnosti rozhodnutí, neboť rozhodnutí o povolení rozložení příslušenství daně na splátky nepředstavuje exekuční titul. Žalovaný setrval na názoru, že žalobce porušil podmínku stanovenou v rozhodnutí o posečkání již dne 28. 2. 2018. Nad rámec žalovaný upozornil na skutečnost, že žalobce dodatečné daňové přiznání podal před podáním žádosti o posečkání, tj. v době podání žádosti o posečkání věděl, že bude daňovou povinnost uvedenou v dodatečném daňovém přiznání povinen uhradit do 28. 2. 2018, přičemž o posečkání s úhradou této povinnosti nepožádal. Musel být tedy srozuměn s tím, že daňovou povinnost z dodatečného daňového přiznání musí uhradit včas. Podle žalovaného bylo napadené rozhodnutí v souladu se zákonem a žalobní námitky nejsou důvodné. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul a žalobci nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, sám náhradu nákladů řízení nežádal.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
6. K projednání věci nařídil soud ústní jednání, při němž žalovaný setrval na svém stanovisku. Právní zástupce žalobce se z účasti nakonec omluvil, souhlasil s uskutečněním ústního jednání v jeho nepřítomnosti.
7. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí správce daně ve spojení s rozhodnutím žalovaného o pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání – povolení rozložení příslušenství daně na splátky ke dni 28. 2. 2018, z důvodu nedodržení podmínek stanovených rozhodnutím o posečkání.
8. Skutkové okolnosti případu nejsou mezi účastníky sporné. Rozhodnutím ze dne 26. 2. 2018 vyhověl správce daně žádosti žalobce ze dne 26. 1. 2018 o povolení úhrady daně ve splátkách, doplněné dne 16. 2. 2018 a 25. 2. 2018. Rozhodnutím o posečkání úhrady daně správce daně podle § 156 odst. 1 písm. d) daňového řádu povolil žalobci rozložení příslušenství daně (penále z dodatečně vyměřené DPH nebo ztráty a úroků z prodlení) na splátky a dle § 156 odst. 3 daňového řádu rozhodnutí vázal na podmínku, že následující platební povinnosti na DPH budou žalobcem hrazeny v plné výši ve lhůtách splatnosti.

Rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 26. 2. 2018, žalobci dne 27. 2. 2018. Žalobce a žalovaný shodně tvrdí, že daňová povinnost na DPH ve výši 3 373 Kč dle dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období říjen 2017, splatná ke dni 28. 2. 2018, nebyla žalobcem ke dni splatnosti uhrazena, daň žalobce uhradil až dne 5. 3. 2018.

9. Podle § 156 odst. 3 daňového řádu *v rozhodnutí, kterým bylo povoleno posečkání, se stanoví doba posečkání a posečkání může být vázáno i na další podmínky.*
10. Podle § 157 odst. 5 daňového řádu, *není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejich nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí. Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti rovněž zahájením likvidace, nebo dnem účinnosti rozhodnutí o úpadku.*
11. Následky porušení podmínek povoleného posečkání úhrady daně, resp. rozložení její úhrady na splátky, jednoznačně vyplývají z citovaného § 157 odst. 5 daňového řádu. Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti ze zákona dnem nedodržení stanovených podmínek, o této skutečnosti správce daně vydává rozhodnutí deklaratorní povahy, kterým pouze vyrozumívá daňový subjekt o existujícím stavu, a to s účinky *ex tunc* (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2017, č. j. 10 Afs 34/2016-80, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
12. V projednávaném případě je klíčové posouzení otázky, zda pozdní úhrada DPH za zdaňovací období říjen 2017 dne 5. 3. 2018 namísto dne 28. 2. 2018 představuje porušení podmínek rozhodnutí o posečkání, a to za situace, kdy rozhodnutí o posečkání nabylo právní moci až dne 29. 3. 2018.
13. Podle § 101 odst. 5 daňového řádu *rozhodnutí se oznamuje všem jeho příjemcům. Vůči příjemci je rozhodnutí účinné okamžikem jeho oznámení. Dle § 101 odst. 3 daňového řádu příjemcem rozhodnutí je ten, komu je rozhodnutím ukládána povinnost nebo přiznáváno právo anebo prohlášeno právo nebo povinnost stanovená zákonem. Dle odst. 6 uvedeného ustanovení platí, že oznámením rozhodnutí se pro účely tohoto zákona rozumí doručení rozhodnutí nebo jiný zaprotokolovaný způsob seznámení příjemce s obsahem rozhodnutí.*
14. Dle § 103 odst. 1 daňového řádu *rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci. Dle odst. 2 rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena.*
15. Nelze účinnost jako jednu z vlastností rozhodnutí zaměňovat s jeho vykonatelností (ve smyslu možnosti vynucení splnění uložené povinnosti prostřednictvím státního donucení, tj. exekuvatelnosti) či nabytím právní moci, jak se jí dovolává žalobce. Účinnost rozhodnutí znamená, že rozhodnutí již vyvolává zamýšlené účinky navenek. Tedy že lze vykonávat přiznané právo či je nutno plnit uloženou povinnost tak, jak bylo rozhodnutím uloženo. Právní mocí je třeba rozumět vlastnost rozhodnutí, která představuje jeho nezměnitelnost ve smyslu nemožnosti napadnout rozhodnutí oprávněným prostředkem a nemožnosti změnit rozhodnutí v daném řízení a závaznost ve smyslu konečného rozhodnutí vytvářející překážku *ne bis in idem* a překážku *rei iudicatae*, ve smyslu závaznosti pro všechny orgány veřejné moci.
16. Z § 101 odst. 5 daňového řádu je tedy třeba dovodit, že rozhodnutí správce daně o posečkání, jímž bylo žalobci přiznáno právo úhrady stanovené daně ve splátkách, při splnění definovaných podmínek, bylo vůči žalobci účinné již dnem, kdy mu bylo ve

smyslu § 101 odst. 6 daňového řádu doručeno. Již dnem účinnosti tohoto konstitutivního rozhodnutí správce daně nastoupily účinky rozhodnutí navenek, již od tohoto okamžiku mohl žalobce vykonávat přiznané právo a současně byl povinen dodržovat podmínky rozhodnutí stanovené správcem daně dle § 156 odst. 3 daňového řádu. V daném případě bylo rozhodnutí o posečkání doručeno zmocněnci žalobce dne 26. 2. 2018, přímo žalobci dne 27. 2. 2018. Pokud žalobce nedodržel dne 28. 2. 2018 stanovenou podmínku rozhodnutí, neboť DPH splatnou dne 28. 2. 2018 zaplatil až dne 5. 3. 2018, nedodržel podmínky rozhodnutí o posečkání a rozhodnutí k tomuto datu pozbylo podle § 157 odst. 5 daňového řádu účinky. Skutečnost, že rozhodnutí o posečkání nabylo právní moci až dne 29. 3. 2018, na těchto závěrech nemůže ničeho změnit.

17. Žalovaný tedy postupoval v souladu s § 157 odst. 5 daňového řádu, pokud pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání deklaroval již ke dni 28. 2. 2018, kdy žalobce nedodržel podmínku rozhodnutí o posečkání, která byla vůči němu k tomuto okamžiku účinná.

V. Závěr a náklady řízení

18. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 5. listopad 2019.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu